

Bilişim ve İletişim Çalışanları Dayanışma Ağı

Deneyim - Ocak 2014

Deneyim: Bir Şirketin Taşeronlaşma Süreci

Merhabalar,

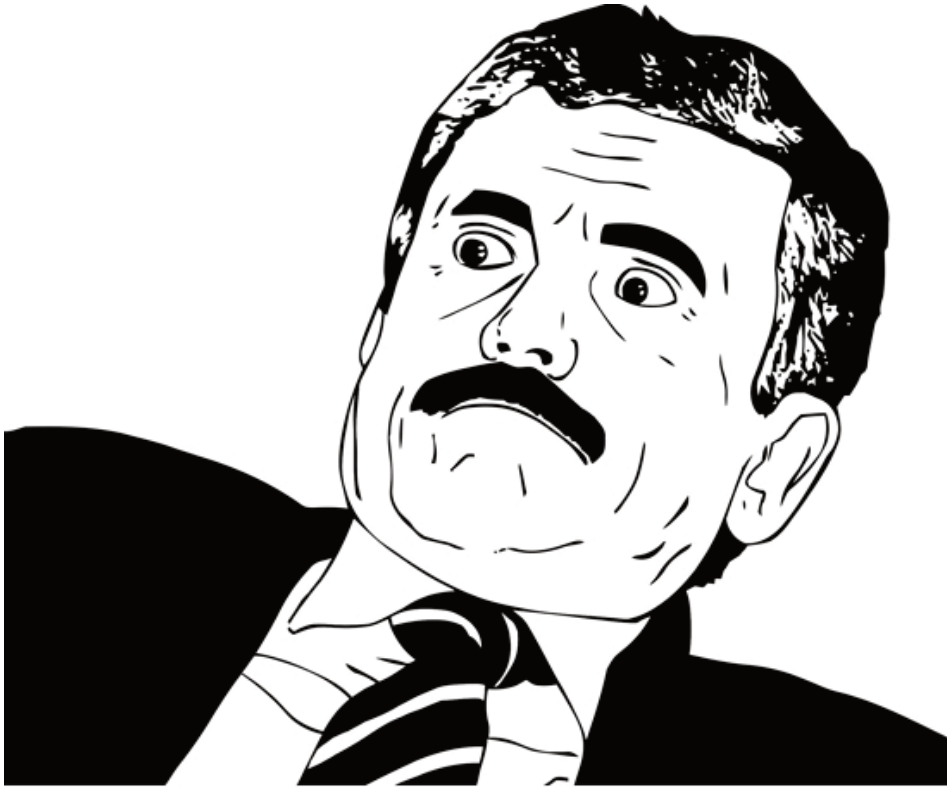
Yaklaşık 2 yıl önce çalıştığım şirket tarafından taşeronlaştırılma olayı ile karşılaştım. Ben ve bir grup arkadaşım buna karşı çıktık ve hukuka başvurduk. Şu an iş mahkemesince haklı bulunduk ve temyiz sürecini bekliyoruz. Yaşadıklarımıza kısaca değinmek ve örnek olması için başkaları ile paylaşmak adına aşağıdakileri yazıyorum.

Ülkenin ilk 100'e giren bir şirketinde Bilgi İşlem bölümünde çalışıyorduk. Yüze yakın kadrolu çalıştık. Son yıllarda bu kadrolu çalışanların yanına taşeron bir firmadan bir o kadar daha çalışan eklenmişti. Çalışırken kadrolu ve taşeron arasındaki bariz farkı görebiliyorduk; Kadrolu çalışan bizlerin her türlü sağlık, sosyal ve finansal hakkı, taşeron çalışanlardan çok daha iyi durumdaydı. Yan yana çalışıyoruz, aynı işi yapıyoruz, ama hastalanınca biz özel sigortamızı kullanıyoruz ama taşeron çalışanı sadece SGK hastanelerine gidebiliyor. Bu sadece yaşanan örneklerden biriydi.

öğrenmeye başlamıştık. Her dedikodu yöneticilere sorulduğunda, 'Olur mu öyle şey? Yok canım. Siz bunlara inanmayın.' gibi cevaplar alıyorduk, ama üst yönetimin hazırladığı planı sindire sindire kabul ettirmesinin bir yoluyla herhalde bu dedikodular. Bizim de her yeni söylenti sonrası tepkilerimiz azalıyordu zaten.

Zaman ilerledikçe dedikodular birer birer gerçeğe dönüşüyordu artık ve şirketimiz ile taşeron firmanın ortak bir teknoloji şirketine sahip olduğu gerçeği ortaya çıkmıştı. Tabii ki yeni şirketin hakim payı taşeron firmada kalacak şekilde.

Artık yöneticilerimiz yavaş yavaş dillendirmeye başlamıştı bile. Bu teknoloji şirketi herkes için bir fırsat olacakmış, şirketimiz bu yeni şirket ile iç yazılımlarını dışarıya pazarlayacakmış, sektörün çoğunu ele geçirecekmiş ve daha neler neler. Abartmıyorum bizden neden bir Steve Jobs çıkmamış, neden bir Angry Bird yazılmamış. Bu

TAŞERON ÇALIŞMAK İSTEMİYORLAR MI?

Bu şekilde çalışma ortamındaki farklılığın uzun süre gidemeyeceğini tahmin ediyorduk ve asıl önemli soru ise farkın nasıl giderileceğiydi. Tahminlerimizde haklı çıkmaya başladığımızı ortaya çıkmaya başlayan dedikodulardan

yeni şirket ile bunların hepsi gerçek olacakmış. Bir de şirketin çalışan sayısı 1-2 yılda 1000 kişi olacakmış. Vay be, 100 kişiden 1000 kişiye!

----->

İnsanın kulağına hoş gelen bu sözlere inananlar da çıkmıyor değil mi hani, insan kolay hayal satın alabiliyor demek ki. Ama çoğumuz bu oyunu biliyorduk. Taşeron firmada çalışan arkadaşlarımızın özlük haklarını daha detaylı incelemeye başlamıştık ve büyük bir tırpanın bize doğru yöneldiğini görüyorduk.

Artık kadrolu çalışanların yeni şirkete geçeceği açıkça söyleniyordu yüzlerine. Toplantılar yapılıyordu ne kadar iyi bir geçişin olacağı hakkında. Bu taşeronlaştırma olayının adı da 'Geçiş' oluvermişti.

Artık tarih gelmişti. Biz açıkçası bu söylentiler arasında bizi yeni kurulan şirkete imza atmaya zorlayacaklarını düşünüyorduk. İmza atmaz isek çeşitli yıldırma politikaları uygulayabilirlerdi, başka birimde çalışma, başka ilde çalışma (Türkiye'nin birçok yerinde çalışanı vardı zaten), mobbing uygulama gibi.

'Geçiş' süreci boyunca arkadaşlarımızın 5'te biri istifa edip, tüm haklarını bırakıp, başka işe girdiler. Başka iş bulanlarımız nispeten yaşları daha küçüktü. Zaten bilişim sektöründe çalışıyorsan yaşın 30'u geçtiyse zor iş buluyorsun, 35'i geçtiysen son işini belki bulursun, 40'ı geçtiysen kepeze olursun. Birçoğumuzda yaş kriteri nedeniyle herhalde yeni bir iş bulamadılar. Yaş da ilerledikçe insanın işsiz kalma korkusu artıyordu haliyle.

Sonunda bir gün herkese iş akitlerinin fesih edildiğine dair belgeler verildi. Belgede iş kanunundaki bir madde gereği, tüm birimi kapatacakları, çalıştığımız birimin yaptığı işi artık şirketin yapamayacak durumda olduğu, işi dışardan alacağı ve bizim istihdamımızın yeni kurulan bir şirket tarafından aynı koşullarda sağlanacağı yazılıyordu.

Ama yazılanlara bile uyulmuyordu. Birim kapatılıyordu ama yaklaşık çalışanların 5'te biri birimde bırakılmıştı (müdür dahil), kalanlar yeni taşeron firma ile koordinasyon sağlayacaktı. Üstelik kalanların nasıl seçildiğine dair bir açıklama istenmesine müdürün verdiği cevap 'ben istedim öyle oldu' şeklinde bir keyfiyet de içeriyordu.

İş akdi fesih edilenlerin büyük çoğunluğu mecburiyetten taşeron firma ile yeni iş sözleşmesi imzalama yoluna gitti. Fakat taşeron firma, bazı çalışanlarla sözleşme bile imzalamadı. Nerden bakılırsa tutarsız bir olay yaşanmıştı.

On kişi civarında bir grup olarak bu olaylara karşı çıkıp, hukuk yolunu seçtik. Başta da belirttiğim gibi hukuk bizi haklı buldu, ama süreç sonunda tekrar işimize döner miyiz? Pek umutlu değiliz.

Taşeronlaştırma olayı üzerinden 2 yıl geçtiğinde ortaya çıkan durum şu oldu; birim kapatılmadı fakat kalanların çoğu işten ayrıldı. Taşeron firmaya geçenlerin bir kısmı firma tarafından işten çıkarıldı, firmanın çalışan sayısı 30-40 civarında kaldı. Ne dışarıya yazılım yapıldı, ne de sektörde ismi duyuldu. Hala bir Steve Jobs mı çıkması bekleniyor içerde bilinmiyor.

Olay öncesi ve sonrası ayrılanlar çok farklı yerlerde iş aramak zorunda kaldılar ve iş bulanlar belki de pek hoşlanmadığı şartlarda çalışmak durumunda kaldılar.

Özetle iş yaşamında taşeronlaştırma olayının dolaylı etkilerini ve savrulan çalışma hayatlarını anlatmaya çalıştım.

Saygılarımla

Bir BT çalışanı

